STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 29553
31 augustus 2026

Regeling van de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening van 27 augustus 2026, nr. 2026-0000433355, tot wijziging van de Regeling specifieke uitkering regionale structuur Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie in verband met de verlenging van de regeling en het openstellen van de mogelijkheid om aanvragen in te dienen [KetenID WGK029302]

De Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,

Gelet op de artikelen 1, derde lid, en 3 van het Besluit specifieke uitkeringen volkshuisvesting;

Besluit:

ARTIKEL I

De Regeling specifieke uitkering regionale structuur Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 komt de begripsbepaling *minister* te luiden:

minister: Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening;.

B

In artikel 5, eerste lid, wordt ‘vanaf 1 juli 2023 tot en met 1 juli 2025’ vervangen door ‘vanaf 1 september 2026 tot en met 1 september 2029’.

C

In de artikelen 7, onderdeel b, 8, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, 9, eerste lid, en 12 wordt ‘1 januari 2027’ telkens vervangen door ‘1 januari 2031’.

D

In artikel 9, tweede lid, wordt ‘als bedoeld in artikel 7, tweede lid’ vervangen door ‘als bedoeld in artikel 8, tweede lid’ en wordt ‘voor 1 januari 2028’ vervangen door ‘voor 1 januari 2032’.

ARTIKEL II

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 september 2026.

De Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,
E. Boekholt-O’Sullivan

TOELICHTING

I. Algemeen deel

1. Aanleiding

Deze regeling strekt ertoe de looptijd van de Regeling specifieke uitkering regionale structuur Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie met vier jaar te verlengen tot 1 januari 2031. Ook wordt het met deze regeling opnieuw mogelijk gemaakt dat aanvragen voor de specifieke uitkering wordt ingediend.

De Regeling specifieke uitkering regionale structuur Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie is opengesteld op 1 juli 2023 en op grond daarvan is het mogelijk dat specifieke uitkeringen worden verstrekt aan budgethouders – gemeenten, provincies of omgevingsdiensten – voor activiteiten met als doel regionaal samen te werken aan het uitvoeren van de warmtetransitie. Deze activiteiten omvatten in elk geval het aannemen of aanstellen van een regiocoördinator, maar kunnen ook zien op het organiseren of inhuren van expertise voor of ondersteuning van de warmtetransitie en het inzetten daarvan in de regio, het organiseren van een regionaal afstemmingsoverleg of het voortzetten van reeds bestaande overleggen, of het op regionaal niveau naar behoefte verbinding leggen met bovenlokale opgaven.

In het Klimaatakkoord is in 2019 onder andere afgesproken dat alle woningen en gebouwen in Nederland in 2050 volledig zijn overgegaan van het gebruik van aardgas naar het gebruik van schone, duurzame energiebronnen.[1] Voor de gebouwde omgeving komt dit neer op een tussen-doelstelling van 3,4 Mton CO_2-reductie in 2030. De warmtetransitie draagt in belangrijke mate bij aan dit klimaatdoel. Het betekent dat voor 2030 circa 1,5 miljoen woningen en andere gebouwen van het aardgas af of verduurzaamd moeten zijn. Ook is afgesproken dat een deel van de opgave gerealiseerd moet worden via een wijkgerichte aanpak.

Steeds meer gemeenten gaan aan de slag met de uitvoering van de warmteprogramma's. Dit vraagt om blijvende ondersteuning van alle gemeenten, zodat zij niet steeds zelf het wiel uit hoeven te vinden. Gemeenten hebben behoefte aan capaciteit die concreet kan worden ingezet bij de uitvoering. Daarbij is de ervaring dat sommige specialistische expertise lastig in te huren is op gemeentelijk niveau en dat het inefficiënt is als elke gemeente dezelfde expertise gaat ontwikkelen. Daarom is een regionale structuur onderdeel van het Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie (hierna: NPLW) om budgethouders met financiële middelen, passend bij de regionale behoefte, te ondersteunen in de warmtetransitie.

2. Hoofdlijnen van de wijziging

Verlenging van de looptijd van de regeling

De grootste wijziging van de regeling is het feit dat de looptijd van de regeling wordt verlengd. Dit wordt gedaan met het oog op een langjarige ontwikkeling van de regionale structuur binnen de lokale warmtetransitie. Het doel van de regionale structuur als onderdeel van het NPLW is dat gemeenten door samen te werken in een regionale structuur naar verwachting beter regie kunnen voeren ten behoeve van de warmtetransitie, waaronder het uitvoeren (en opstellen) van de warmteprogramma's en uitvoeringsplannen. Bij veel gemeenten speelt regionale samenwerking een grote rol hierin, mede omdat publieke warmtebedrijven straks op regionale schaal gaan opereren. In de afgelopen jaren hebben de gemeenten, provincies en omgevingsdiensten goed gebruik gemaakt van het budget uit de regeling. In veel regio's is kennis en expertise opgebouwd, zijn loketten ingericht voor inwoners en partijen die betrokken zijn bij het overgaan op een duurzame verwarmingstechniek en zijn talloze samenwerkingsstructuren opgezet die gemeenten grensoverstijgend te werk laten gaan binnen hun transitieopgaven.

Het is noodzakelijk om deze kennis en expertise te behouden in de komende jaren. Eind 2027 worden gemeenten geacht om een warmteprogramma op te stellen waarin beschreven staat hoe zij iedere wijk aardgasvrij zullen maken. Ook is het de bedoeling dat gemeenten dit warmteprogramma periodiek herijken, waardoor de gemeenten ook na 2027 baat hebben bij kennisopbouw en ondersteuning binnen de lokale warmtetransitie. Hierbij zijn de opgezette regionale samenwerkingsstructuren van onmiskenbaar belang om deze grote opgave te kunnen coördineren. Vooral omdat niet iedere gemeenten dit op eigen kracht kan doen. Met de verlenging van de regeling wordt continuïteit

[1] Klimaatakkoord 2019, bijlage bij Kamerstukken II 2018/19, 32 813, nr. 342, p. 15 e.v.

geboden om deze processen door middel van de specifieke uitkering financieel te blijven ondersteunen tot en met 2030. Voor de periode na 2030 is voorlopig nog geen budget gereserveerd en zal te zijner tijd moeten worden gekeken naar een verdere invulling van deze regeling.

Openstelling indienen van aanvragen

Ook is met deze regeling de openstellingsperiode van het aanvraagloket opnieuw vastgesteld. In de aanvraagperiode van 1 september 2026 tot en met 1 september 2029 kunnen budgethouders jaarlijks een nieuwe aanvraag voor de specifieke uitkering indienen.

3. Uitvoering

Deze regeling wordt uitgevoerd door de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening. De wijze van uitvoering van de specifieke uitkering wijzigt niet door de onderhavige wijziging. De aanvragen voor een specifieke uitkering zullen conform de eerder gehanteerde wijze behandeld worden. Daarbij worden de projectplannen van de regio's getoetst, worden de aanvragen gecontroleerd en wordt het totaalbedrag dat aan het btw-compensatiefonds voor gemeenten moet worden afgedragen, berekend.

4. Regeldruk

Aangezien het om specifieke uitkeringen aan gemeenten, provincies of omgevingsdiensten gaat, brengt de regeling geen administratieve lasten voor burgers en bedrijven met zich mee. De regeling brengt wel bestuurlijke en administratieve lasten voor de betreffende gemeenten, provincies of omgevingsdiensten mee, aangezien een aanvraag moet worden ingediend om in aanmerking te komen voor onderhavige specifieke uitkering. De verantwoordingslasten worden zoveel mogelijk beperkt door de verantwoording enkel via Single Information, Single Audit (SiSa) te laten verlopen. Met die SiSa-verantwoording rapporteren gemeenten, provincies en waterschappen aan de Rijksoverheid over de besteding van specifieke uitkeringen. Daarbij wordt eenmalige informatie verstrekt en vindt eenmalig controle plaats door een accountant, waarmee is beoogd administratieve lasten te verminderen. De budgethouder hoeft geen voortgangsrapportage op te leveren. Het NPLW kan wel om voortgangsinformatie vragen in de jaarlijkse monitoring van het NPLW.

Door het verlengen van de regeling zal in wezen geen extra regeldruk ontstaan bij het uitvoeren van de regeling.

5. Financiële gevolgen

Er is voor de regeling nieuw budget beschikbaar gesteld. Ten aanzien van de financiële gevolgen voor het rijk worden geen extra financiële gevolgen verwacht ten opzichte van de voorgaande jaren. Met deze regeling is slechts beoogd de regeling te verlengen, maar is niet beoogd een wijziging aan te brengen in de hoogte van het budget dat de minister jaarlijks kan verstrekken. De middelen zijn opgenomen in de begroting van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening, onderdeel van het Ministerie van Binnenlandse zaken en Koninkrijksrelaties.

6. Consultatie en advies

Adviescollege Toetsing Regeldruk

De conceptregeling is voor advies voorgelegd aan het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR). Het ATR heeft het dossier niet geselecteerd voor een formeel advies omdat het geen gevolgen voor de regeldruk heeft.

Internetconsultatie en consultatie medeoverheden

Gelet op het feit dat de wijziging van de regeling met name ziet op technische wijzigingen, de beperkte reikwijdte van deze wijzigingsregeling en het feit dat gewenst is de regeling snel in werking te laten treden vanwege het belang van het snel openstellen van de mogelijkheid voor het indienen van aanvragen voor de specifieke uitkering, is afgezien van internetconsultatie.

Met de decentrale overheden als betrokken partijen is overleg gevoerd over de verlenging. Hierin is, in onderling overleg, besloten dat wordt afgezien van formele consultatie aangezien het slechts om een technische wijziging gaat.

II Artikelsgewijs

Artikel I

A (wijziging van artikel 1)

Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om de aanduiding van de bevoegde minister aan te passen aan de huidige naamgeving.

B (wijziging van artikel 5)

In artikel 5, eerste lid, is de aanvraagperiode van de specifieke uitkering aangepast. Aanvragen voor een specifieke uitkering kunnen eenmaal per kalenderjaar per regio worden ingediend vanaf 1 september 2026 tot en met 1 september 2029.

C (wijziging van artikelen 7, 8, 9, eerste lid, en 12)

De wijzigingen van deze artikelen zijn in één wijzigingsopdracht opgenomen omdat het telkens dezelfde wijziging van een datum betreft.

In artikel 7, onderdeel b, is de datum gewijzigd. Een aanvraag voor een specifieke uitkering wordt afgewezen indien niet aannemelijk is dat de activiteiten in de aanvraag voor 1 januari 2031 zijn afgerond.

Ook in artikel 8, eerste en tweede lid, is de datum aangepast. Deze wijzigingen hangen samen met de aanpassing van de looptijd van de regeling. Op grond van het eerste lid, onderdeel a, is de ontvanger van de specifieke uitkering verplicht om de activiteiten waarvoor de specifieke uitkering is verstrekt, af te ronden voor 1 januari 2031.
Op grond van het tweede lid van artikel 8 kan de minister, als blijkt dat buiten de schuld van de ontvanger, de uitvoering van de activiteiten voor 1 januari 2031 niet mogelijk is, die termijn op verzoek van de ontvanger eenmaal met ten hoogste een jaar verlengen.
Daarnaast is ook in artikel 9, eerste lid, de datum aangepast naar 1 januari 2031. Op grond van deze bepaling kan de minister het restant van de specifieke uitkering terugvorderen als de specifieke uitkering niet of niet geheel is besteed voor 1 januari 2031. Deze wijziging hangt samen met de wijziging van artikel 8, eerste lid.

Ten slotte is in artikel 12 de vervaltermijn van de regeling aangepast. De regeling vervalt met ingang van 1 januari 2031.

D (wijziging van artikel 9, tweede lid)

In het tweede lid van artikel 9 is een technische correctie aangebracht door de verwijzing naar artikel 7, tweede lid, aan te passen naar een verwijzing naar artikel 8, tweede lid. Verder is ook hier de verlenging met vier jaar doorgevoerd: de minister kan de specifieke uitkering terugvorderen, als de specifieke uitkering, ook na de verlenging van de termijn voor de uitvoering van de activiteiten op grond van artikel 8, tweede lid, niet of niet geheel is besteed voor 1 januari 2032, in plaats van de eerder opgenomen datum van 1 januari 2028.

Artikel II (inwerkingtreding)

De inwerkingtreding van de regeling zal plaatsvinden met ingang van 1 september 2026. Met die datum wordt afgeweken van het kabinetsbeleid inzake de vaste verandermomenten van wet- en regelgeving.[2] Omdat het gewenst is dat vanuit de budgethouders in 2026 nog aanvragen voor een specifieke uitkering kunnen worden ingediend, is het van belang dat de wijziging van de regeling snel in werking treedt. Ook wordt daarom afgeweken van de minimale invoeringstermijn.

De Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,
E. Boekholt-O'Sullivan

[2] Zoals opgenomen in aanwijzing 4.17, tweede lid en vierde lid, van de Aanwijzingen voor de regelgeving.